

vocat apud Anticē. Dya. colore est cinericius guslu dulcis qui tritus lacteū colorē emittit: vnde sic dī tē.
Lapis i q̄ acutus est cos. ara. dī almesen. ḡ vo alkōm.
Lapis iudaicus de regione iudee desertur vt Joā. Ser. ca. de lapide cuius formam describit.
Lapis lazuli est duoz̄ modoz̄. yn̄ dū ferro nō cedēs cestini coloris qui est laudabilis mundus a marmore albo et a marcasita. aliis est fragilis minus pulchri coloris veluti terra azurina q̄ cetera mare nascit̄ cū azurio citramarino nec h̄z in se marchasitā: et hic est ineptus medicina.
Lapis lignites apud Aliaba. est gagates.
Lapis lincis ex vinalicis coagulata intuentur.
Lapis lune apud Aui. est q̄ apd Dya. affosellinū vocat et specularis s̄m Albau. dī ingt spuma lune iuenit de nocte in regione arabum in augumento lune. valz epilenticis.
Lapis magnes ḡ ferrū trahit multa adamatae putauerunt falso
Lapis molipdides. ḡ est dictu lapis plumbi vel plūbeus et dicit q̄ h̄z virtutem. s̄. scorie plumbi
Lapis moroptos Dya. quā multi galaxia aut leocografidu vocant nascitur in egypto quo luteones ad dealbandum lintheamina vtuntur quo citius siccantur tē.
Lapis piritis apud Dya. et Hali. in epistola ad Glaucōne est marchasita: qd p̄z ex cordia eius ca. cū ca. de marchasita apd Aui. et dī a pir qd ē ignis q̄ pcuslus ferro ignē emitit.
Lapis specularis lapis lune affosellinū idem.
Lapis spōgie adherēs nō ois q̄ i cœurnis spōgie iueis: s̄z p̄ prie cui nāl̄ adhērebat i saxo dū viueret et ē asper et dū.
Lapis sumbedig ara. est lapis smerillus quo valde tē. polluntur lapides tē.
Lapis zabarged ara. est smaragdus et zmarad dñt.
Lapsana Pli. ca. de brasica iter siluestres brasicas et lapsana ē pedalis altitudine i solis folys sinapi silis nisi candi- dior ē et tē. hāc qdā armoratiā crediderūt: s̄z idē ca. d̄ raphano. ē inquit alid gen̄ raphani armoratiā dñt folia h̄z similia lapsana tē. ergo nō ē illa. grec̄ lapsana dī Dya. lap- sane gen̄ oib̄ nō bonū eustomachū meli lapatio tē.
Larinx grece faūx laringes fauces.
Larix sp̄s pini de qua Pli. oia īgt gn̄a pini accesa fuligi nē īmodicā carbonēq̄ repēte expūt cū eruptiōis crepitu iaculanturq̄ lōge excepta radice q̄ nec ardet nec carbonē efficit nec alio modo ignis vi p̄sumit q̄ lapides tē. hec idē dicit Ulitrūn̄ in libro de architectura et alibi. Pli. larix in q̄ feminā h̄z quā greci vocat aefida mellei coloris tē.
Laros grece gauiō fulex gauiā gauc̄ fulica aui.
Lasar grece ala quā Dya. dicit ē et lachrimū silfy. silt in ca. de silfio dī q̄ lachrym̄ eī ē lasar. vocat ēt opos graniū de quo ifra Pli. laser ex silfio. p̄sluit tē. Dya. optimū lasar qd̄ ciriactū dī subruffum et plucidū et ius exalbidū odore viscidū qd̄ hūore cito resolut̄ et i gustu statū hūore prouo.
Laserpitii ē idē qd̄ silfii Pli. laserpitii qd̄. ḡ cat tē. s̄riphi vocat in cirenaica puincia reptū c̄ succū vocat la- ser magnificū vsui tē. et ifra ita in africa ferūt laserpitii na- sci solitū rē ferā ac cōtumacē: et si colore ēt in deserta fugietē radice multa crassaq̄ caule ferulaceo aut silī crastitudinē. h̄z folia maspitiū vocabat apio maxie silia. seū erat folia ceū. foliū vo ip̄z deciduū vesici pecora solita p̄mo purgari mor pigescere carne mirabile ī nōm iocūda. alij tradūt laserpitii radicē fuisse maiore cubitali tubero q̄ in ea super terrā hoc iclo p̄fluere solitū succū ceu lactis sup nato cau- le quē maguderī vocauerūt folia aurei coloris p̄ leie fuisse caderitā a canis ortu austro flāte et his laserpitii nasci solitū ānuo spatio et radice et caulib̄. īsumērib̄ sese tē. sed et Dya. ca. de lesar ē igt lachrymū berbe q̄ fulser appellat̄ q̄ multis locis in similitudine ferule crescit folia h̄s circa se maiora q̄ ap̄iū sed semē simile est tē.
Lafine Pli. olus silvestre in terra repēt cū lacte multo flo- rē fere candidū h̄s cauliculū vocat tē. et alibi. lafinia vñ foliū h̄z: sed ita implicatū vt plura videant̄ tē.
Latbyron li. de doc. gr̄. exponit q̄ est cicercula. attamen i li. de cibis Hal. exponit q̄ est vitia.
Latbiris vel laturis Pli. folia h̄z multa lactice silīa tēu- ra germina multa in quib̄ semē tuniculū tēinetur. vt cap- paris que cū maturauere extimūt grana piperis magnitu- dine cādida dulcia facilia purgatu tē. banc Dya. lacteris vocat. Ste. laturis est ebelqui.
Lathura planta apud Dya. que et lacteris vel ei similis ve- supra in lacteris.
Laucū in regali dispōne iuenit sepe pro loboch.
Laureola ē arbustū qd̄ a Dya. vocat dafnides de q̄ supra a silitudine folioz lauri dicta. non h̄z lac vt putant qdā. nec semē eius est cocognidiū vt qdam sed est semē cameleevē supra. nec est mezerion vt ali putauerunt.
Laurax. g. u. cōsonante vel labrax p̄scis lupus qui et vario- lis dicitur. apud Al. est saboth.
Laureū et alibi lausesū p̄ milio pōfī i regali dispōne Hall.
Lauromel. g. ist̄z cirturgicū qd̄ gr̄. gariscō vocat ifra i mel.
Lauzud ara. azutinū vel lapis lazuli vt Aui. scriptit.
Leban arabice caro.
Lebelabū p̄ lebleb scriptit Ste. tē. Leben arabice lac.
Lebleb. a. volubilis qm̄ltas h̄z sp̄s. verūtī i siria et egypto vocat h̄ noie qdā volubilē quā minorē dicim̄: q̄ nascitur vbiq̄ et in vineis et locis cultis h̄s lac et est de faciliorib̄ laratiūis: ita q̄ dāt i febre acuta. Lec arabice lacca.
Lecina. a. Dya. lecina. vnde confectio olei liliaci fit tē. est liliū vt pater per Sera.
Lecitos kiamia Pau. ca. de ylos que in pedibus sunt non- dum scīi quid sit. Ledem arabice ladanum.
Lediō folia h̄z yridiū silīa satiue caule tripedale. et in eo florem grandē purpureū rotundū semie minuto radice semis pedale in saxis opacis nascens. Pli. tē.
Ledo Pli. si vocat herba ex q̄ laudanū fit in cypro insula barbis capraru adherescē nobilit̄ qd̄ fit in arabia fit et et in siria atq̄ affrica qd̄ taxio vocat. neruos enī i arcu circū datos lanis trabūt adherescēte rosida lanugine tē.
Leffa Step. pro lufscriptit.
Left. ara. rapa que et salgen etiam dicitur.
Legua multoz̄ sunt gn̄uz et diuersoz̄ noīt̄z in gbus diuer- sa ydomata discrepāt: adeo q̄ p̄ter fabas fæsolos et lentes q̄ apd oēs notissima sunt. in oib̄ alij dissentiūt multi. naz in marchia teruisina vocat et cicerculas cicera et ipa cicera vocat pizolos: ita q̄ alij medici et puecti cicerculū vtūt̄ p̄ cicerib̄ in oib̄ casibus vbi cicera in medicina petunt̄.
Lebigelat expōit Ste. ypqstidos in scđo praticē pro lesbe altais et ē dictu barba ircina ex q̄ fit ypqstidos vt supra.
Lelembacū scriptit Step. scđo praticē pro cappare sed et in pfectiōne dyalace maioris nescio pro quo posuit.
Lēma Demo. lēmas inquit vocant. g. grana parua sicca ac dura in oculis apparentia quas gramas etiam vocant tē. sunt ex lippitudine desiccata.
Leleffacos. g. saluia. s̄z apd Dya. eliffacos scribit.
Lami liber de doctrina grecca lippitudo pituita gramiavel limi. dicas vt ipsi tē.
Lēnias qdā falso exposuerūt auripigmētū rubēt̄: et sic mul- ti posuerunt in pfectiōne athanasie scripte in antidotario vli. s̄z lēnias ē terra sigillata: et illa in dicta pfectiōne dī ap̄ pōi. Dya. lēnias frigis terra ē ex cloaca sordidaybi misceūt sanguis caprin̄: et multi ista collecta faciūt trocicos et ca- put sigillo exprimūt et vēdūt hec rubrica et dī. alia q̄ sino- pida dicit̄ nascit̄ in spelūcis capadocie et post eliationē ad sinopidā ferē et est summa dēla gratis iecorosa yni coloris

vidit et fulua et cū resolutis fulnior appareret et lennia
cū que nō ita vīsib^z medicinē conuenit tē. si legas isto
outi cū ca. de terra sigillata apd. Alii. et Sere. videbis q̄
dicūt. si aut̄ alicubi positiū iuenias lēnia p auripigme.
sidera qd iūdīt p illā affectionē et distingue qd horū
eas ponere Ste. linia fragētez mulieris terra sigilla.
līni. pictores iquit antiqui inter rob̄scap^z gen^z coloriz
ez p palmā lēnie dabat que sic a leno insula dī minio
ma. hec est antigū multū celebzata eūz insula in q̄ na
ur nec nī signata vendebat. vñ fragidez appellauere.
c minio subliniūt adulteratqz i medicia pclarā res ba
tē. ex multis argumentis habetur q̄ terra sigillata ru
coloris est.

Lemonion in lironion quere.
as greci vocant pituitam oculoz Lassi. fe. sed Demo.
as et melius. Lenias est fitria supra i fitrias.
cū arbor nota multas h̄ spēs et opud nos. quarū cu
am est mastix gumi maxie in ilū chio ingrecia et apō
et quedā facit gumi in corniculis qbusdā q̄ h̄z colorē
cula aq̄ ē planta pusilis folys et obrotūdis (masticis.
perficie aquarū stantū natans quā dīt nō in terra ra
figere Dya. lenticula aque que super aquā iuenitur
is rotunda ē sīc lenticula colorē viridē vīs tē.
opodio Dya. latini brumariā vocant nascit̄ sepe cū tri
tūris bipalmis et furcosis in qbus veluti lamine bine
semē otinetes cū folys catuliclo agresti silib^z. radic
li nigra rape silis. In vō Dya. leptopetalon aut leon
dion aut par adalioni dicunt herba est virgā habens
edio palmi hūs altitudinē in q̄ virga sunt iterualla. i
virga sunt et capitella minuta silia terebintho i qb^z ca
lis duo vel tria sunt semia folia bras. ice silla hūs et ra
nigrā sīc rape rotundā et nodis plenā in agris nascit̄
et tritico tē. Pl. leontopodio aly letheoz. aly dorz
aly toribetō vocat nascit̄ in canepstri et gracili
tē. est dictu. g. leonis pes. Leon. g. leo leenayt nos.
na lepā dicūt magis ex hūore colericō fieri.
petalon aly rapadiā vocat folio habet sicce caule se
dali alemite semē in cacumine i silis ciceris modo
rape silis grādis nigra nascit̄ in aruis plini. vide ne
topodion supradicta.

a et lepidos a lepis greco qd ē squāma Las. fe. ca. d scā
bīmū spēs alia scabie q̄ corticola squāmas i cure ostē
a greci lepidas vocat. vñ normē a. g. lepro accepit tē.
a squāma metalloz ē q. a. tubel. vocat. Dya. d squā
ris lepida igt bona ē que ex acutis cypris fit q̄ et pa
aut elitis nūgar ē que ex tenero eramine fit. hec me
et inutilis. eligēda vō solidā ē et ruffa q̄ si aceto pfun
ssi erugo fit tē. os chalcu pro squāma eris sepe iuenitur.
os sideritis Almā. de antidois ad splenē ē squāma
nam sideron. g. ferrum.
g. squāma Ste. lepis xalco p calcō taubalū eris p
u Dya. quā multi gingiō appellat herba ē. (tubel.
dō tē. hec vocat. ara. sceitaragi sīc p̄ Ste. et Aulic.
in se Ste. lepidio sitaragū p sceitaragi.
Dya. ca. de oristeroth stant castanee.
duo signat. nā in multis libris de greco translatiſ ſi
at ſquāmosaz vt ſupra in lepida: et tūc dī a lepis q̄ ē
na: et ſic accipit̄ in illo afforismo. vere ſigdē tē. Item
cōi ſerimōe accipit̄ p morbo illo execrabilis q̄ ſecidū
ernos in. iuy. spēs distinguīt et ſecidū hoc videt dici a
la greco qd est erumpna. nam in platerio greco ybi
poria in latino est erumpna.
filos apud Dya. vocat vna ex ſpeciebus artemisie et
tu foliorum eyiliūm vēl ſubtilium.
atica virtus. g. ſubtiliantia extenuatoria.

Lepton grece macrum minutū tenue ſubtile partiuſ a quo
Leptokareo. g. auellana arbor. f. leptokareo. Cifra ſcripta.
auellana fruct^z q̄ ſi pua nox. Leptolachanō. g. olusculū.
Leptomere dī id qd est ſubtilis ſbe c̄ ſrū ē pachimere. Iſ
Dya. ca. de cāmomilla ē inquit leptomeris. i. extenuatoria
i. ſubtilatoria. et i ca. de gramine ē leptomeris. i. extenuās
partem tē. Leptopireſta. g. minute febres.

Leptoſilon dicit Pl. vocari a quibusdam ſepturnā ſpeciem
titimali que dendroides. i. erbozeum dicitur.
Lepton Pl. ca. de cētaurea ē iquit altez cētaureū cognō
mine lepton miutis folys qd antiqui libadeo vocat qm̄ ſei
cūdū ſores nascit̄. et ifra hoc cētaureū n̄ ſel terre vocant
pter amaritudinē ſumā. Hal. vō etena dicunt tē.
Lethe. g. obliuio que et eneuſia dicitur a lete.
Letargia acciſis morbi cerebri et obliuio. ſi dicas letargia
nō differt. nā q̄ p ita ſraz apud gre. ſcribunt ſluenerūtlati
ni in. e. trāſſere. greci tū litargia pferūt. inde litargicos lu
targicus obliuiosus.

Letheltea Ste. est taraticum et ypoquillidos.
Letichi orobry. pau. ca. de maculis faciei.
Lethici expōit in mītridato. i. anti. vñ q̄ est lacca.
Leuſſicus a Dya. vocatur ligusticus.
Leucāta Pl. alij phīmō. alij ſcada. alij poligonacō dīt tē.
Leuenton Dya. aut polygonon aut filon aut ſcidam dīt
radix eius ſimilis est quipero amara valde.
Leucāte idē vt apō auctores iuenio ramuli ſint ei nūquāz
pauciores duob^z in diuerſa tēdentes flos cādidiſ ſilio ru
bro ſilis ſemine n̄ nigro lato ad lenticule dīmidie figurā mūl
to tenuis radice herbacī coloze.
Leucanthemis apd Dya. camomilla vel ſpēs ei^z ſupra in ca.
Leuce dyapiſos empl̄z ab albo pipere dictuz qd. Iſ. in. an
tido. Orl. et Las. fe. et vñ.
Leuce Pl. mercuriali ſilis nomē ex ca accepit p mediū fo
liū cādida linea trāſcurrēte q̄ ſe moſoleuco qd̄ vocante.
Leuce oypſimittū empl̄m album ex cerula. naz pſimittū eſt
cerula apud Las. fe. in anti.
Leucis Dy. duo ſub hoc noie faſca. vñ ſic. leucis oib^z eſt
notus i floribus h̄z diſtatiā q̄ ſe mellinū et albu et purpureū
flore ſondit: Iſ mellin^z color medie necessari^z ē tē. que h̄z
hūc flore ſola odore h̄z viole. et ſunt oēs tres ſpēs keiri de
quo ſupra. Itē alind ca. ſic. Leucis. i. viola alba pectorie
eſt virtutis et extenuatorie ſed flos plus tē.
Leuce et apō Dya. duo ſub hoc noie faſca. vñ ſic. leucis oib^z eſt
notus i floribus h̄z diſtatiā q̄ ſe mellinū et albu et purpureū
flore ſondit: Iſ mellin^z color medie necessari^z ē tē. que h̄z
hūc flore ſola odore h̄z viole. et ſunt oēs tres ſpēs keiri de
quo ſupra. Itē alind ca. ſic. Leucis. i. viola alba pectorie
eſt virtutis et extenuatorie ſed flos plus tē.
Leucoton Dya. oib^z nōt̄ eſt. ſed inter flores diſtatiā ſh̄z tē. et
ita eſt in vō Dya. Leucos. g. albu leucotes albedo tē.
Leucoma grece albugo.
Leucomata albugines oculoz ſeu albe cicatrices et dure i
cornea appentes p̄ ylcera Alex. vō ca. de ylcera ſoculoz
vocat eas eſt ſciodes cicatrices. i. duras. Itē Demo. vt in
fra in ylcus. Leucopiper. g. album piper.
Leuco flegmatia idropis ſab albo flegmata diffuso p totū
Leucatemo q̄ et ptemō dī ſra in par. Corpus dicta.
Leucargilio grece alba argilla. Pl.
Leuſſicus ſeu liuſſicus id ligusticus. Dya. vocat dī ſra i li.
Leuſion grece dī id abietis qd p̄ ſtimū ē meduile. Pl. tē.
Leu. a. amigdala leuzū ſericu dīt Ste.
Lezaod dī. a. lapis lazuli. et etiam azurium ipſum.
Lia grece dicūt lenitua q̄ aspitates leniūt Hal. ad p̄ſtanū.
Libanon grece thūs nos olibanuz et arabes poſt eos libē
Libanoris vēl vt grecis liuanoris ab olibano dicta. dīxit